

har uden Undtagelse udtalt sig her i den af mig hævdede Retning i lige Linie med Kolds og Grundtvigs pædagogiske Hovedbetragtninger.

Jeg skal saa til Slut rette et Par Spørgsmaal til den højtærede Minister. Der var her i det høje Ting i 1920 en Diskussion om Seminariernes Undervisning, idet jeg havde kritiseret visse Forhold paa et Seminarium, som jeg havde besøgt, og Diskussionen drejede sig bl. a. om, hvorvidt der var sørget for Laboratorier til Kemiundervisningen. I den Anledning udtalte den daværende Undervisningsminister den 10. November 1920 følgende: „Jonstrup Seminarium har for det første et Laboratorium“, og senere: „Jeg har taget Initiativet til, at Bygningsinspektøren giver et Forslag om, hvordan vi kan indrette disse to Stuer til et Laboratorium“. Det staar Spalte 1041. Nu er det, jeg gerne vil spørge den højtærede Undervisningsminister: Var den Udtalelse objektivt rigtig? Jeg har Grund til at mene, at den daværende Undervisningsminister gav det høje Ting en fuldstændig forkert Oplysning. Jeg lod imidlertid Bølgerne gaa over mit Hoved, idet jeg var sikker i min Sag og tænkte: Det kommer jo nok en Gang for Dagen, hvorledes det virkelig forholder sig.

Dernæst vil jeg gerne spørge den højtærede Minister, om hun kunde tænke sig til anden Behandling at stille et ganske beskedent Forslag — for saa vidt Finanserne tillader det, det understreger jeg —, et Forslag, hvorved det skulde være muligt at faa indført Undervisning i Biologi paa Statens Lærerhøjskole, men ude i Naturen. Jeg anser det for særdeles betydningsfuldt, at de Lærere, der skal undervise i Naturhistorie, ikke faar en Stueundervisning, som kan have sin store Værdi, men at de ogsaa og i Særdeleshed faar en Undervisning ude i Naturen. Jeg har derfor spurgt Magister Ditlevsen, om han kunde tænke sig at tage en Time om Ugen i Biologi i Form af Udflugter. Jeg har ogsaa spurgt Professor Adolf Jensen, som er vor Lærer i Zoologi, om han kunde billige det, og han har udtalt sig i høj Grad rosende om det. Det vilde da kunne indrettes saaledes, at Timerne samledes til 9 à 10 Udflugter ude i Naturen, ledet systematisk, saaledes at Læreren faar Indøvelse i at studere Dyrene, hvor de færdes, og ikke paa et Museum, endsige efter en Bog. Jeg vil antage, at det vil kunne koste 400 Kr. at indføre denne yderst værdifulde Undervisning, og jeg kan ikke tænke mig, at der

ikke fra alle Sider, navnlig fra Kolds og Grundtvigs Disciple, skulde findes Tilslutning til dette Forslag.

Endelig har jeg endnu et Spørgsmaal, der vedrører en Gruppe Børn, som mange Gange er meget vanskeligt stillet i Skolen. Det er de Børn, der lider enten af Tungørthed eller af daarligt Syn. Jeg har som Skolemand meget ofte gjort den Iagttagelse, at Lærere, som i øvrigt er særdeles fortræffelige, mangler Sans for at undersøge, om deres Elever virkelig kan høre, hvad de siger, eller om de fra den Plads, hvor de sidder, kan se det, der er Genstand for Undervisningen, t. Eks. det geografiske Kort, og jeg vilde anse det for særdeles heldigt, om den højtærede Minister vilde udsende et særligt Cirkulære til alle offentlige Skolers Lærere om rationel Behandling af svagt hørende eller svagt seende Børn, i Overensstemmelse med de Erfaringer, som Lægevidenskaben i dette Øjeblik er i Besiddelse af, hvad disse Spørgsmaal angaar. Jeg ved, at mange Børn, som paa Grund af daarlig Hørelse har gjort Indtryk af at være Sinkere eller ligefrem aandssvage, har vist sig at være normalt begavede eller endogsaa særdeles velbegavede, naar de kom under en Behandling, der byggede paa deres særlige Forudsætninger. Derfor er det sikkert, at det hele Landet over vilde være til stor Gavn, om Lærerstanden maatte faa et Cirkulære, der henledte dens Opmærksomhed paa en saadan rationel Behandling af disse Børn.

Jeg skal, da Tiden er knap, begrænse mig til disse Udtalelser. Ærede Medlemmer af Venstre kunde nok have fristet mig til at være lidt grundigere, men vi kommer jo til at tales ved om Opdragelsesspørgsmaal, naar selve Skoleloven kommer til Behandling, og jeg faar da Lejlighed til ogsaa at uddybe Spørgsmaalet Grundtvig-Kold og den ny-europæiske Skole, hvad jeg derfor her skal afstaa fra.

J. P. Nielsen: Da Forholdet med Arbejdernes Lønninger og den deraf følgende Konkurrenceevne for vor Industri, Arbejdernes Ret til at organisere sig, under denne Debat har spillet saa stor Rolle, vil jeg — ellers skulde jeg ikke have taget Tiden — tillade mig at gøre nogle Bemærkninger herom. Men forinden har jeg nogle Spørgsmaal fra Sønderjylland, som jeg gerne vil tage op.

I Eftermiddags blev jo Spørgsmaalet om Paskrigen — jeg tror, det er et Udtryk, jeg har brugt dernede — berørt af det